

країнах Європи, значно поширилася практика організованої злочинної діяльності майже у всіх сферах суспільної діяльності [2, с.79].

Також вартим уваги є створення та нещодавня реформація слідчих управлінь, які діють в Іспанії та Італії. Основними напрямками роботи Головного слідчого управління є:

- 1) боротьба з організованою злочинністю та злочинною діяльністю, що сприяє їх процвітанню (торгівля зброєю, вибуховими речовинами, і т. д.);
- 2) розкриття правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом наркотиків (виробництво, контрабанда, обіг);
- 3) розкриття економічних злочинів (відмивання грошей, шахрайство, рейдерство, корупція).

У деяких країнах, наприклад, Польща та Чехія, крім поліції є ще агентство із запобігання та боротьби з організованою злочинністю, що одноосібно виконує функції протидії організованої злочинності в державі.

На закінчення ми хочемо сказати, що явище організованої злочинності є вкрай небезпечним та шкідливим явищем, яке пронизує всі гілки суспільного та політичного життя. Особливо гостро дане явище проявляється в умовах надзвичайної епідеміологічної ситуації, яка спричинена COVID-19. І саме тому політика нашої держави повинна спиратись на міжнародний досвід протидії даного явища для його оптимального та якісного подолання.

Список використаних джерел:

1. Злочинність і протидія їй в умовах сингулярності: тенденції та інновації : зб. тез доп. наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті члена Правління Кримінологічної асоціації України, професора Тетяни Андріївни Денисової (м. Харків, 16 квіт. 2021 р.). МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. Справ, Кримінол. асоц. України. Харків : ХНУВС, 2021. 464 с.
2. Новітні кримінально-правові дослідження – 2021 : Альманах наукових праць за ред. проф. Є.Л. Стрельцова, проф. О.В. Козаченка, PhD О.М. Мусиченко. Миколаїв : МІП НУ ОЮА, 2021. 262 с.

Рудницька К.С., Малиш Н.В.

здобувачі вищої освіти 4 курсу ННП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Корогод С.В.

старший викладач кафедри кримінального права та кримінології
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

На жаль, корупція є актуальною проблемою в Україні. Корупційні відносини все більше витісняють правовідносини, що, безумовно, ставить під

загрозу її майбутнє. Останнім часом надзвичайно складна соціально-економічна та політична ситуація, анексія частини країни та виступи сепаратистів у деяких регіонах, як через внутрішні, так і зовнішні чинники, зруйнували і без того неефективну антикорупційну політику держави, яка і так не працює в повному обсязі. Все це не дає підстави для оптимістичного прогнозу зниження рівня корупції в Україні.

Вартим уваги є те, що жодна країна світу не має повного імунітету від корупції – вони відрізняються лише розмірами, характером проявів та масштабами впливу на соціально-економічну та політичну ситуацію. У країнах, де корупція широко поширена, вона перетворюється із соціальної проблеми в закономірність та стає звичним способом вирішення проблем, стаючи нормою влади та способу життя для значної частини суспільства. У країнах, де це явище зустрічається відносно рідко, корупція у суспільній свідомості пов'язана з великою шкодою державі та її громадянам і не має істотного впливу на суспільне життя [1].

Подоланню корупції в нашій державі сприяло, серед іншого, ухвалення Верховною Радою України низки антикорупційних законів, спрямованих на створення нової антикорупційної платформи, запровадження електронного декларування та створення низки нових правоохоронних органів, зокрема Державного бюро розслідувань та Національного антикорупційного бюро.

Позитивним кроком у антикорупційній діяльності можна вважати підписання Україною Конвенції ООН проти корупції 11 грудня 2003 року. Крім того, на державному рівні впроваджено низку антикорупційних заходів, зокрема реформу кримінальної юстиції, судову реформу, оподаткування та адміністрування, а також вдосконалено механізм доступу громадян до публічної інформації, зокрема даних про осіб, які мають вчинили корупційні правопорушення.

Водночас, на думку міжнародних експертів, прориву в подоланні корупції, на жаль, не відбулося. У діяльності новостворених органів є системні недоліки, основними з яких є недостатня чіткість розмежування юрисдикції між ними, а також підпорядкованість різним гілкам влади (Прем'єр-міністру України та Президенту України відповідно).

Як наслідок, практичних кроків у боротьбі з корупцією все ще надто мало, а інструменти боротьби з корупцією, які використовувалися досі, виявилися малоефективними. Зростає кількість корупційних правопорушень, а кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень та засуджених, пов'язаних із корупцією, не відповідає фактичному поширенню цього негативного явища.

Вважається, що звітність про стан протидії корупції є недосконалою через відсутність загально визнаних критеріїв оцінки корупції, ефективності роботи правоохоронних органів з іншими органами державної влади у висвітленні цієї інформації. Корупція часто є найкращим способом боротьби з бюрократією.

Через складність та плутанину надання послуг українською владою, у багатьох випадках неправомірна вигода допомагає вирішити певну справу.

Українська державна система управління по суті залишилася радянською, і вона не в змозі ефективно функціонувати в умовах ринкової економіки. Корупція, яка стала своєрідним ринковим механізмом, робить його більш гнучким.

Слід зазначити, що більшість законодавчих ініціатив у сфері антикорупційної політики спрямовані на посилення відповідальності осіб за вчинення корупційних діянь, що безпосередньо впливає на зростання корупції: підвищується рівень відповідальності – підвищується рівень ризику притягнення до відповідальності – зростання корупції. Але такі заходи впливають на наслідки корупції, а не на їх причини. Докорінно змінити ситуацію можна лише шляхом усунення корупційних можливостей у чинному українському законодавстві, яке містить багато прогалин, можливостей «обійти» тієї чи іншої норми, ряд колізійних норм.

Проблем протидії корупції в українському суспільстві достатньо, і питання щодо їх подолання та посилення тиску на корупційну складову стає все більш актуальнішим й необхідним для України.

Список бібліографічних посилань:

1. Корупція в Україні: причини поширення та механізми протидії/С. В. Дрьомов, Ю. Г. Кальниш, Д. Б. Клименко ті ін.; за ред. Ю. Г. Кальниша. Київ: Пріоритети, 2010. 88 с. URL: <http://sd.net.ua/2012/03/08/korupsiya-v-ukrayini-vstup.html> (дата звернення: 30.10.2021).
2. Україна залишилася в другій сотні індексу сприйняття корупції – Transparency International // Радіо Свобода: офіц. сайт. URL: <http://www.radiosvoboda.org/a/news/28256274.html> (дата звернення: 30.10.2021).

Рудницька К.С.

здобувач вищої освіти 4 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Анісімов Д.О.

викладач кафедри спеціальної фізичної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НАПРЯМИ ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Варто почати з того, що організаційна і політична нестабільність у результаті постійних змін структури виконавчої влади України з моменту проголошення незалежності, підрив престижу державної служби в процесі боротьби з бюрократією і номенклатурою, скорочення реальної оплати праці значної частини державних службовців, ослаблення державного контролю за чиновницьким апаратом у поєднанні з різким збільшенням у ході економічних реформ можливостей для їх особистого збагачення призвели до падіння